

ALFARA DEL PATRIARCA

FESTES PATRONALS

AGOST 2008

AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA

Plaça Sant Joan de Ribera, 4 46115 Alfara del Patriarca
Telèfon 96 139 19 46 Fax 96 139 56 61
E-mail afpatriarca@cv.gva.es

CORPORACIÓ MUNICIPAL

ENRIC M. CUÑAT
Alcalde

COMISSIÓ DE GOVERN

JESÚS GUANTER MARÍ
Delegat de Joventut
FRANCISCO PERIS LÓPEZ
Delegat de Serveis Urbans
LLORENÇ RODADO MORA
Delegat d'Urbanisme i Foment

REGIDORS

MARISA ALMODÓVAR TORRES
Delegada de Benestar Social
ANTONIO EGEA GARCÍA
Vies Públiques i Agricultura
ADRIÁN CARSÍ SERRA
MANUEL MIGUEL VALERO LLORIS
JOSE BOSCH BORRÁS
AMPARO FAULÍ FITÓ
ANTONIO ALÓS PALANCA

RICARDO PEINADO GONZÁLEZ
Secretari-Interventor

TELÈFONS D'INTERÉS

Emergències	112
Polícia Local	607 903 901
Consultori de Salut Alfara	96 139 44 12
Centre de Salut Moncada	96 130 02 99 / 16 89
Farmàcia Remedios Valls	96 139 43 74
C.P. San Juan de Ribera	96 139 31 67
C.P. Ramón y Cajal	96 139 09 29

Salutació de l'Alcalde

Ens disposem a celebrar les festes patronals l'origen de les quals hem de fixar en els temps del senyoriu dels Cruilles que van edificar la primera església dedicada a sant Bartomeu. Els pobladors del llogaret d'Alfara assistirien als oficis religiosos solemnes en un temple guarnit i ple de flors i, cal imaginar, celebrarien un dinar de caritat, farien alardos de pólvora i, tal vegada, competicions de pilota, corregudes de joies i algun sarau amb música. Si fa o no fa, el mateix esquema de celebrar les festes, més senzill si es vol, que seguim hui.

Les festes són un element de la nostra cultura local i, al fer-les, hem de ser conscients que estem continuant una tradició antiga i que estem celebrant uns actes que reforcen el sentit de pertinença a una comunitat que es regix per les normes del bon veïnatge i de l'hospitalitat. Per uns dies vivim més en el carrer i en les places que en la pròpia casa, són una reivindicació del espai públic i d'allò que ens unix en un projecte compartit de vida ciutadana.

Per això he de felicitar els festers, associacions i famílies que s'han encarregat d'organitzar amb il·lusió i esforços les festes d'enguany amb el propòsit que tots, veïns i visitants, amb una menció especial als convidats de Staffolo, disfrutem de tots els actes programats.

En nom seu vull invitar-los a disfrutar de les festes i a participar en elles. Però, sobretot, a participar de l'esperit que les anima: la convivència i la voluntat de continuar les tradicions d'un poble que, unint els esforços de tots, vol construir un futur millor per a tots.

Enric M Cuñat
Alcalde

Salutació Regidoria de Benestar

Tots els anys a hores d'ara és moment de fer les memòries i avaluacions de final de curs. Si fem memòria de les activitats que hem realitzat enguany, han sigut moltes i variades. Hem continuat treballant amb els xiquets en els tallers de Nadal, Pasqua i en l'Escola d'Estiu; hem treballat amb les escoles amb activitats com el concurs "Carta a la mare", per la corresponsabilitat en la llar, en el del logo de l'Agenda 21 Local; el mes d'abril el vam dedicar al foment a la lectura, i foment a l'esport amb bàsquet, tennis i voleibol. Hem col·laborat amb les associacions, ames de casa en tallers i la setmana dedicada a la dona, amb els jubilats i pensionistes, colombaries en l'organització del concurs de la Mancomunitat del Carraixet, al costat de l'escola de futbol base organitzant el torneig de futbol de la mancomunitat, amb l'agrupació musical en l'intercanvi que estes festes tindrem amb la banda que ens visitara des d'Itàlia i amb totes aquelles associacions que no han dubtat en fer-nos propostes i iniciatives, hem estat al costat de la cultura, representant obres teatrals, exposicions, concerts, presentacions de llibres, etc.

Són molts els que treballen en associacions o individualment perquè tot isca dignament, i des d'ací vull donar-los les gràcies a tots pel seu esforç i treball. Este es el cas de les festes que ara comencen darrere de les quals hi ha un grup de gent que intentarà fer-ho el millor possible, però tant per a ells com per nosaltres la preocupació és la mateixa, que l'esforç de treball fet es veja recompensat per la participació dels veïns. Activitats hi ha moltes i variades, per a totes les edats i gustos, per als xiquets, jòvens i majors com bous, cine d'estiu, teatre, concerts, ball, competicions esportives, només cal eixir al carrer i buscar-les.

Divertiu-vos i disfruteu és el que vos desitge en estes les nostres festes patronals.

Una salutació cordial.

Marisa Almodóvar

Perquè ens queda la PARAULA, no som absorbibles

Davant el conflicte se'ns diu que caben tres reaccions: l'atac físic, la fugida o el diàleg. Evidentment fins ara s'ha imposat la paraula i la capacitat de pensar. Que ningú aconseguísca suprimir-la, encara que els intents del poder són prohibir unes paraules, imposar-ne altres i amenaçar que o som obedients o som "dels altres" i, una vegada qualificats com a "dels altres", qualsevol atropellament contra nosaltres serà "fer justícia".

Ser una veu, tindre alguna cosa que dir, no és fàcil; abunda més ser eco. Per alguna cosa diu Machado: "a distinguir me paro las voces de los ecos, y elijo solamente entre las voces una". Ser una veu o seguir una veu és un antídoto contra la violència; seguir ecos és estar en perill de fanatisme que ens du a utilitzar el cap "no per a discórrer sinó per a topar". Escoltar totes les veus exigeix un esforç que no és necessari si aconseguim agrupar totes les veus en quatre o cinc opcions d'hòmens que homologuen el pensament de cadascú conformant-lo a les consignes del jefe respectiu.

Sóls els cristians podem semblar-nos el mínim entre si perquè seguim a Jesús que mai vol dir-nos **què tenim que fer sinó més be com tenim que ser**; la varietat que resulta necessàriament és una meravella i és León Felipe qui ens ho recorda: "Que no nos hagan callo las cosas, Señor, ni en el alma ni en el cuerpo. Para cada hombre guarda un rayo nuevo de luz el sol, y un camino virgen, Dios. Nadie ha ido ni va ni nunca irá por el camino que yo voy. No sabiendo los oficios los haremos con respeto. Para enterrar a los muertos como debemos cualquiera sirve, cualquiera... menos un sepulturero. Que nunca recemos como el sacristán los rezos, ni como el cómico viejo digamos los versos. Que no nos hagan callo las cosas, Señor, ni en el alma ni en el cuerpo".

Deia Chesterton: "a l'entrar en l'església em demanen que em lleve el barret, no el cap" i Unamuno, quan algú li preguntava a quin partit pertanyia responia "¿Partido? Yo estoy entero". Sembla que tenia por de perdre la seua innegable capacitat per a pensar i decidir i per la qual cosa fugia de tot allò que conduïa a la disciplina de vot. Eixa independència li havia costat passar per l'exili. Quan rep el premi "Príncep de Asturias" de mans d'Alfons XIII diu al Rei: "Gracias Majestad porque me lo merezco". Sorprés el monarca d'eixa resposta comenta: "Es extraño, todos los otros premiados me dijeron que no se lo merecían". A lo que contesta Unamuno: "Y tenían razón Majestad, delante del Rey nadie miente". No és tan estrany este diàleg si es té en compte que ningú dels premiats havia tingut que pagar amb un exili el fet de dissentir amb la monarquia del mateix Alfons XIII.

Donem gràcies a Déu perquè en el cas dels sants la llibertat de pensament s'unix a la llibertat de la Fe que hem heretat i consisteix en obeir Déu abans que als hòmens. Solament mantindre la Fe dona plena seguretat de victòria front a qualsevol que s'erigisca en Absolut. Les festes dels màrtirs i sants que celebrarem són un agraïment a la seua negativa a posar-se de genolls davant de res ni de ningú que no siga el Déu de bondat, únic digne de rebre l'adoració de l'home constituït per intel·ligència i llibertat. Eixa és la valuosa herència que ens van transmetre els màrtirs i sants que mirem com a models i patrons. No hem de desperdiciar-la.

Álvaro Martínez Soriano
Rector

Comissió de Bous 2005

President: Salvador Sansilvestre Marqués

Vicepresident: Ximo Rocher Hernández

Tesorer: Jose Luis García Catalá

Secretari: Felix Peinado Fernández

Vocals: Miguel Ángel Albiach Cervera

Miguel Amador García

Rafa Amador García

Vanesa Bondía

Óscar Camps Rodríguez

Àngel Ferrer Bosch

Vicente García Beltrán

Antonio García Ruano

Víctor Ibáñez Estellés

José Mariner Moreno

Patricia Rodríguez Valls

Xuano Taroncher Arnau

Pili Trencó Polonés

Col·laboradora: Amparo Campos Fort "La Palera"

Peña Taurina Alfarense

President: Enrique Murillo

Vicepresidenta: Inma Cifuentes

Secretaria: Ana Murillo

Vocals: Amparo Amador

Juan Ballester

Vicent Doménech

Javi García

Vicente Górriz

Paco Medina

José Manuel Murillo

Vicent Prades

Pedro Verdejo

Col·laboradors: José Bosch

Melín Cabo

Enrique Doménech

Concha Gabarda

Rafa Gasent

Kiko Mas

Alberto Ros

Paca Salmerón

Vicente Zamorano

Divendres 8

24:00 h. Dos bous embolats.

Dissabte 9

17:00 h. Baixà de caixons.

18:00 h. Svaquetes i dos bous en puntes de la ramaderia Hermanos Machancoses.

24:00 h. Tres bous embolats de la ramaderia Hermanos Machancoses.

Clavariesses de la Mare de Déu d'Agost

Clavariessa Major: Inmaculada Pérez Gayete

Clavariesses: Amparo Álvarez Collado
Mª Pilar Beltrán Muñoz
Poquita Beltrán Muñoz
Presentación Rico

Col·laboradores: Concepción Arnau Trencó
Rosa Beltrán Chapa
Josefina Cervera Lluesma
Mª Dolores Palau Serra
Mª Jesús Pascual March

Dijous 14

- 13:00 h.** Volteig de campanes i disparà de salves anunciant la festa de la Mare de Déu d'Agost.
18:00 h. Passacarrer d'alfabegues fins l'església. Queda invitat tot aquell que vullga participar, comunicant-ho a qualsevol clavariessa.
Tot seguit es repartirà orxata i fartons al carrer Major.

Divendres 15

- 11:00 h.** Arreplega de les clavariesses, acompanyades per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.
11:30 h. Santa Missa, en honor a la Mare de Déu d'Agost, cantada per la Coral Joan de Ribera.
20:30 h. Arreplega de les clavariesses, acompanyades per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.
21:00 h. Processó a la Mare de Déu, acompanyada per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. Al finalitzar es dispararà un final en el lloc de costum, a càrrec de la pirotècnia Zamorano-Caballer.

Dissabte 16

- 19:00 h.** Campionat de Frontenis (cal insciure's).
19:30 h. "Batalla de Bandes" al carrer Major, a càrrec de les bandes de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca i d'Staffolo (Itàlia).
20:00 h. Comencen les 24 hores de Futbol-Sala.

Diumenge 17

- 20:00 h.** Final de les 24 hores de Futbol-Sala.

Dilluns 18

- 22:30 h.** Concert de festes, ofert per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca i la banda d'Staffolo de Itàlia, als jardins de l'Ajuntament.

Dimarts 19 Festa dels Majors

- 11:30 h.** Celebració cristiana d'acció de gràcies per la vida. Missa i sacrament del confort dels malalts.
21:00 h. Sopar per als majors, als jardins de l'Ajuntament. Organitzat i patrocinat l'Ajuntament amb col·laboració la Unió Democràtica de Jubilats i Pensionistes, amb la participació del festers i diverses associacions.
Amenitzat per la banda de música d' Staffolo, Itàlia.

Festers de Sant Vicent

Clavari Major: Carlos Rossi Molina

Clavaris: Natxo Albert Chacón
César Baillach Cruz
Simón Besnart Albert
María Cortina Navarro
Jaume Doménech Beltrán
Javier García Judas
Meritxell Judas Hernández

María Marco García
Olivia Mejino Palanca
Daniel Morillo Seguí
Saray Palacios Blanco
María Paredes Martínez
Sandra Quiles Navarro
Ximo Rocher Taroncher

Marta Rodado Montali
Jesús Romero Real
Sofia Serra Palau
Alejandra Ubach Molins
Pablo Valero Muñoz
Javier Zafra Fuentes

Dimecres 20

- 13:00 h.** Volteig de campanes i trons d'avís anunciant la festa de Sant Vicent Ferrer.
17:30 h. Animació infantil a càrrec del grup "Sense Trellat" per a tots els xiquets, als jardins de l'Ajuntament, a continuació orxata per a tots els assistents.
21:00 h. Trasllat de la imatge de Sant Vicent des de l'església, pels carrers de la població, fins al domicili del clavari major (carrer Sant Bertomeu), acompanyat per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca i els tradicionals coets de focs d'artifici.
22:30 h. En els jardins de l'Ajuntament "Cine d'estiu" patrocinat per el S.A.R.C. i organitzat per l'Ajuntament, amb la pel·lícula "Donkey Xote", tots els públics.

Dijous 21

- 08:00 h.** Gran despertà, els clavaris anuncien la festa amb coets i trons.
13:00 h. Volteig de campanes i salves anunciant la festa de la Mare de Déu del Roser.
18:30 h. Cercavila per recollir als clavaris i clavariesses, trasllat de la imatge de Sant Vicent de casa del clavari major a l'església, acompanyats per la banda de música.
20:00 h. Solemne missa en honor a Sant Vicent, finalitzada la celebració es farà el sorteig de la imatge del sant entre els xiquets cofrades que assistisquen.
21:00 h. Processó, en acabar castell de focs d'artifici a càrrec de la pirotècnia de Turís.
22:45 h. Trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Roser des de l'església fins el domicili dels clavaris majors (carrer Mestre Palau).
23:30 h. Gran espectacle de Play-Back als jardins de l'Ajuntament, amb les cançons de moda, realitzat pels clavaris i clavariesses amb la col·laboració de Risto com a jurat.

Festers de la Mare de Déu del Roser

Clavaris Majors: Sonia Rodado Mora
Eugenio Solbes Escrivá

Clavaris: Laura Alandes Épila
Amparo Amador García
Ana Isabel Berga Baral
Susana Estellés Ferrando
Maria Antonia Guasp Coll
Rafael Martínez Alfonso
Sergio Muñoz Varea

Divendres 22

- 06:00 h. Cant de l'aurora.
- 10:30 h. Arreplega dels clavaris amb l'acompanyament de la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del patriarca.
- 11:30 h. Missa en honor a la Mare de Déu del Roser.
- 13:00 h. Volteig de campanes i trons d'avis anunciant la festa de la Immaculada Concepció
- 20:00 h. Passacarrer arreplegant els clavaris.
- 21:00 h. Solemne processó en honor a la Mare de Déu del Roser, acompanyats per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. A continuació, castell de focs d'artifici a càrrec de la pirotècnia Zamorano-Caballer.
- 23:45 h. Actuació musical a càrrec del grup de percussió ZEN110, als jardins de l'Ajuntament.

Filles de Maria

Clavariessa Major: Mª Àngeles Bayarri Ros
Clavariesses: Rebeca Carretero Barrios
Carla Huguet García
Yolanda Martín Regidor
Lorena Quevedo Morte

Dissabte 23

- 05:00 h. Cant de l'aurora.
- 10:30 h. Arreplega de les clavariesses amb l'acompanyament de la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.
- 11:30h. Missa en honor de la Immaculada Concepció.
- 13:00 h. Volteig i salves anunciant la festivitat del patró del poble Sant Bertomeu.
- 17:30 h. Partida de pilota, a llargues i ratlles al carrer major, patrocinat per l'Ajuntament amb la col·laboració del Club de Pilota.
- 20:00 h. Arreplega i passacarrer de les clavariesses fins a l'església.
- 21:00 h. Processó, en honor a la Immaculada Concepció, acompanyants per la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. Al finalitzar es dispararà un castell de focs d'artifici a càrrec de la pirotècnia de Turís.
- 22:15 h. Trasllat de la imatge de Sant Bertomeu fins a la casa del clavar major (carrer Emilio Ramón Llín, 7).
- 23:30 h. Gran Disco-mòbil, al parking del CEU, organitzat per les Filles de Maria.

Clavaris de Sant Bertomeu

Clavari Major: José Miguel Alfonso Antoni

Clavaris: Daniel Barrios Gil
José María Cabo Mora
José Javier García Barrientos
Rafael Inglés Varona
Vicente Lluna
Enrique Marqués Granell
Higinio Marqués Mora
Manuel Vicente Prades Ros
Francisco Solaz Expolio
José Elias Tárrega Romero

Diumenge 24

- 08:00 h. Gran despertà, els clavaris anuncien el dia de la festa amb gran quantitat de coets, masclets i carcasses.
- 11:00 h. Passacarrer dels clavaris, acompanyants per la banda de musica, per portar la imatge de Sant Bertomeu fins a l'església.
- 11:30 h. Missa solemne de Sant Bertomeu Apostol, titular de la parròquia i patró del poble, cantada per la coral San Joan de Ribera d'Alfara del Patriarca. Oferida per D. Mariano Trench Albiach, vicerector de la "Basílica de Nuestra Señora de los Desamparados".
- 13:00 h. Volteig de campanes anunciant la festa de Santa Bàrbara.
- 20:00 h. Arreplega dels clavaris i passacarrer pels carrers del poble.
- 21:00 h. Solemne processó en honor a Sant Bertomeu, acompanyada pel grup de tabals i dolçaina i la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. A continuació es dispararà una gran mascletà mixta a càrrec de la pirotècnica Zamorano-Caballer.
- 22:15 h. Trasllet de la imatge de Santa Bàrbara de l'església fins a casa del clavari major.
- 23:30 h. Gran espectacle de festa en l'aire, als jardins de l'Ajuntament organitzat pels clavaris de Sant Bertomeu.

Clavaris de Santa Bàrbara

Enrique Andrés Casani
Rosario Barat Dolz
Concha Benlloch Lloris
Rosario Benlloch Lloris
Skaidre Blinstrubaitė
Lola Bosch Lloris
Rosario Bosch Lloris
Azucena Campos Campos
Enrique Ibañez Benlloch
Pablo Obrer Blinstrubaitė
Azucena Obrer Campos
Alberto Obrer Navarro
Alberto Obrer Valero
Borja Obrer Valero
Javier Obrer Valero
José Luis Obrer Valero
Manuel Valero Barat
Amparo Valero Lloris
Manuel Valero Lloris

Santa Bàrbara esta en el camp
esperant a l'Esperit Sant,
l'Esperit Sant a ella.
Santa Bàrbara es donzella.
Que ens lliure d'un mal raig
I d'una mala centella.

Dilluns 25

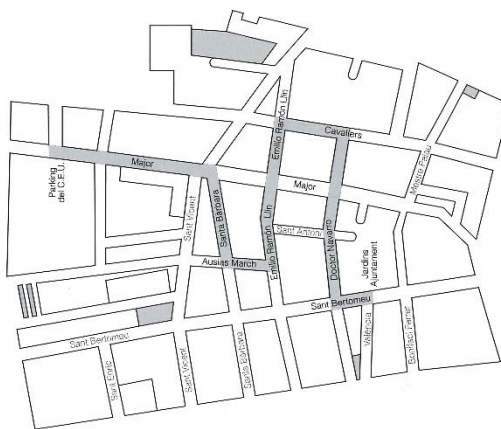
- 13:00 h. Volteig de campanes i salves anunciant la festivitat de Sant Joan de Ribera.
- 17:00 h. fins les 21:00 h. Parc Infantil i campionat de futbol 3x3, al poliesportiu municipal, patrocinat per l'Ajuntament amb la col·laboració del S.A.R.C. (Inscripcions pel campionat en el centre jove fins el 18 d'agost).
- 19:30 h. Trasllet de Santa Bàrbara a l'església.
- 20:00 h. Solemne missa en honor de la Patrona.
- 21:00 h. Processó, acompanyats de la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. Tot seguit es dispararà un castell de focs d'artifici a càrrec de la pirotècnica Zamorano-Caballer.
- 23:00 h. Al parking del CEU nit de "Alfara Rock", organitzat per les Filles de Maria i amb la col·laboració de l'Ajuntament (Regidoria de Joventut).
- 23:00 h. Als jardins de l'Ajuntament, "Cine d'estiu" patrocinat pel S.A.R.C., amb la pel·lícula "Los cuatro fantásticos 2", majors de 13 anys.

Dimarts 26

- 11:30 h. Missa en honor a Sant Joan de Ribera.
- 20:30 h. Passacarrer amb la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca, arreplegant els clavaris i festers des dels domicilis dels clavaris majors.
- 21:00 h. Solemne processó amb la participació de tots el festers d'enguany, acompanyats pel grup de tabal i dolçaina i la banda de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca. En acabar la pirotècnia de Turis dispararà un finalet com a fi de festa.
- 23:00 h. Nit de teatre als jardins de l'Ajuntament, a càrrec del grup de teatre "Lo Nostre", amb l'obra "Tres forasteres de Madrid", d'Eduard Escalante.

Dimecres 27

- 18:30 h. Cabalgata, amb la participació de totes les agrupacions festeres.
Nota per els participants: a les 18:00 h. concentració al lloc de costum i en ordre del dia de la festa.
- 23:30 h. Nit de disfresses, desfilada pels carrers de la població, anirem des dels jardins de l'Ajuntament fins el parking del CEU, on hi haurà un fantàstic Disco-mòbil. Organitzat i patrocinat per l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca.
Nota per els participants: a les 23:00 h. concentració als jardins de l'Ajuntament.
Organització de la desfilada: en primer lloc desfilars el públic en general, a continuació per ordre del dia de la festa.
El recorregut serà el següent: Sant Bertomeu, Doctor Navarro, Cavallers, Emilio Ramón Llín, Ausiàs March, Santa Bàrbara, Major i parking del CEU.

Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca

Staffolo i Alfara agermants per la música

El 21 de Juliol de 2007 la Banda Simfònica de l'Agrupació inicià la seua aventura musical en terres italianes. Malgrat estar lluny de casa, ens varem sentir com si no haguérem deixat Alfara, ja que varem tindre una gran rebuda i la gent d'Staffolo ens tractà com si fórem uns membres més del poble. Per això, esperem que quan vinguen este estiu, a viure les nostres Festes Patronals, gaudisquen del poble com nosaltres gaudirem d'allò.

Italia, mítica i fastuosa... Roma, Milà, San Marino... i Ancon varen ser les principals parades d'este viatge que va servir per unir, més si cap, a tots els músics. Uns músics que en tot moment donare la talla i que són el pricipal motor per a que esta Junta Directiva treballes "por i para el pueblo", a través de la nostra Escola de Música, de la qual estem molt orgullosos, ja que cada vegada son més els xiquets que volem rebre una formació musical al nostre poble.

Dos concerts, a Castelleone di Sausa i a Staffolo, itres cercaviles duguerenla música i la dansa valenciana a esta xicoteta provincia italiana. ara és el torn de que el nostre oble es plene da la cultura i la tradició musical, molt arrelada, dels staffolans. I esperem que, gràcies a tots vostès, els italians puguem recordar este viatge com un dels millors intercanvis fets mai per la Societat Musical Città d'Staffolo.

La Junta directiva, en nom de tots els membres de la Societat, volen desitjar-los unes bones festes i agrair, com no, la col·laboració del nostre Ajuntament ja que ens ha facilitat moltes coses de cara a rebre aquesta societat en el poble.

Sense més, ens acomiadem esperant que tinguen unes bones festes i el scondidem a gaudir de la música que la nostra banda i la visitant amb motiu del tradicional Concert de Festes.

La Junta Directiva
de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca

Grup de Teatre "Lo Nostre"

El grup de teatre "Lo Nostre", desitja a tots els veïns d'Alfara del Patriarca, que les festes de 2.008 siguen inoblidables, que ho passen molt ve en tots el actes que organitzen els festers junt a la col·laboració de l'Ajuntament. Nosaltres el 26 d'agost en els jardins de l'Ajuntament, representarem l'obra titulada "Tres forasters de Madrid", els esperem a tots puix és molt divertida.

Per si algú no ho sap, este grup es va formar l'any 2.002 amb l'ajuda de l'Ajuntament, a l'objectiu de recuperar l'afició al teatre en valència, de llarga tradició al nostre poble. En l'actualitat el formen 12 persones, 9 dones i 3 homes. Si algú vol pertànyer al grup, els estem esperant.

Hem representat varies obres d'escriptors valencians ja desapareguts, com "Pare vosté la burra amic", "Colombaire de profit", "El cuquet del carinyo", "Per la fam d'heretar" i altres. Hem estrenat 4 obres de Mª Pilar Calvo Robi, titulades "El borrego Baldomero", "Ma filla és un sargent", "Tónico i el plat de figues" i "Ma muller és un desastre". I encara que suposa un sacrifici anar a assajar totes les setmanes de l'any, ho fem lens d'il·lusió, i ens sentim satisfets pel carinyo que ens mostren tots el veïns d'Alfara quan venen a vore les nostres actuacions. Començaren amb molta por, però per a mi ja son tots uns professionals, jo com a directora estic molt orgullosa dels seus progressos i esl done les gràcies.

Mª Pilar Calvo Robi

Falla la Unió

Hola veïns i veïnes d'Alfara. Aprofitant aquest espai que ens han reservat al llibre de les Festes Patronals em dirigisc a tots vostres per a dir-los que les properes festes falleres de 2009 commemorarem el 25 aniversari de la plantà de la primera falla.

A finals de l'any 1983 es va formar la primera comissió infantil, fundada per Pepe Sales i Salvador Sansilvestre, que amb l'ajuda dels pares dels xiquets en març de 1984 varen plantar la falla amb el lema "Cuentos de la abuela". Aquest primer any la fallereta major infantil va ser Bàrbara Chiralt Bailach i el president infantil Diego Nieves Andújar. A l'any següent es va formar la comissió major, amb Pepe Sales com a president da la comissió. Josefa Pilar Mas Martínez va ser la fallera major, mentre que Inma Verdeguer Cebrià va ser fallera major infantil i José Luis Martí Ferrando el president infantil. Per a mi que vaig ser un dels xiquets que formarem la primera comissió infantil, em sent molt orgullós de que aquesta falla complisca les nocces d'argent.

La nostra participació en les Festes Patronals ha segut constant, els primers play-backs que organitzarem varen ser per als sopars dels Jubilats i Pensionistas, després hem seguit fent-los fins a hui. També hem fet teatre en valencià representant obres com "els envenenats", "el fenómeno", "el deu, deneu i norantia", etc. Hem organitzat durant dos estius els sopars a la fresca, la falla esta oberta a tot aquell que vullga la nostra col·laboració.

Vull donar les gràcies a totes aquelles persones que formen part de la comissió, o que en algun moment de la seua vida han format part de la falla, perquè gràcies a ells complim 25 anys. No puc acabar sense tindre un reconeiximent a l'Ajuntament d'Alfara que també gràcies a les diferents Corporacions els somnis d'aquesta comissió son una realitat.

President
José Miguel Navarro Rodríguez

L'any bixest ens ha portat "sort"

Ens és grat dirigir-nos a vostés en esta publicació anual que emet l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca per a donar-los a conèixer fets succeïts en el nostre Centre Públic d'Ensenyança Sant Joan de Ribera. La nostra funció, com a pares, és donar a conèixer les activitats del nostre col·legi al llarg de l'any escolar 2007/2008, sempre basant-nos en l'Educació i Ensenyança que contribuïsquen a millorar els valors necessaris per a enfortir i contribuir a l'educació dels alumnes.

Al llarg de l'any, i igual que fem amb les nostres Festes Patronals, celebrem les festes tradicionals perquè els alumnes les coneguen i no es perden costums que els nostres avantpassats ens van ensenyar. La primera d'elles, és el dia 9 d'Octubre, Dia de la Comunitat Valenciana, la segona, Nadal, la tercera Falles, Pasqua i l'última i principal el nostre final de curs. També i d'ací a la Setmana Cultural, l'AMPA col·labora amb els professors en l'organització de jocs esportius que contribuïxen al desenvolupament psico-motriu dels xiquets. Com ve sent costum, el passat mes de Maig l'AMPA va participar en la Fira d'Associacions, i com a activitat, entre altres, i gràcies als professors del nostre centre, varem mostrar fotos dels nostres alumnes antics. Va ser molt agradable veure el somriure de la gent que es reconeixia a ells mateix i als seus amics en les fotos. El Col·legi Públic Sant Joan de Ribera, fou inaugurat l'any 1983. La celebració del XXV Aniversari pretén reunir antics alumnes i professors per a tornar a fer fotos i que tots junts disfruten recordant els seus vells temps. Volem agrair l'ajuda que l'Ajuntament ens presta per a la celebració d'algunes de les festes abans mencionades ja que sense la seua ajuda no seria possible la seua celebració i en especial el fi de curs.

Al principi d'este text, indicàvem que el curs escolar 2007/2008, bixest, ens ha portat sort, pel fet que, Lucía Varela (Pili), a qui coneixiem molta gent de la població, ens va sorprendre, quan es va saber que part de la seua herència ens l'havia llegat al Col·legi Públic Sant Joan de Ribera. Volem agrair des d'ací a esta persona que amb el seu acte de voluntat, ens ha donat una bona lliçó d'amor als xiquets a qui sempre dedicava alguna que una altra paraula. !MOLTES GRÀCIES PILI!!

També, i en una excursió que els nostres xiquets van realitzar a la Fira del Llibre, i gràcies a un sorteig, el Col·legi Publique Sant Joan de Ribera, va guanyar l'import de 3.000,00'- € en llibres, que serviran per a donar un gran complement a la biblioteca del Col·legi.

L'AMPA del Col·legi Públic Sant Joan de Ribera, aprofita estes línies per a informar-los de les activitats del nostre Centre Escolar, perquè en el seu dia, si ho decidixen, matriculen els seus xiquets.

Tres fotos antigues

La fotografia aèria, i modernament el programa Google Earth, que subministra fotografies realitzades des de satèl·lits, són instruments que permeten una visió peculiar de la terra i estudiar el territori, tant des del punt de vista de la geografia com de la història. És possible que, com en tants altres casos, la seua primera aplicació fóra militar i una contribució a les tàctiques de la guerra. Però en els nostres dies, gràcies a estes ferramentes, els arqueòlegs han pogut localitzar restes d'assentaments humans com a poblats, muralles, castells que no eren visibles ni podien ser detectats arran de terra. Els geògrafs poden interpretar les variacions en el curs d'un riu, els ports naturals de les cadenes muntanyoses o les modificacions del territori per diversos factors naturals o humans. I no cal ressaltar l'ampli ús que es fa de estes imatges per a la planificació de l'urbanisme i l'ordenació del territori per part dels tècnics i de les autoritats que utilitzen igualment estes imatges per al control de la legalitat.

El present treball, més modest i sense pretensions de descobrir res, vol mostrar tres fotografies d'Alfara del Patriarca, de diverses èpoques, i esbossar uns comentaris que podrien servir d'estímul perquè persones més competents per la seua formació especialitzada i amb millors accessos a la documentació puguen fer en el seu dia un estudi més desenvolupat i complet.

La primera fotografia, presa des d'un avió a mitjan segle passat, mostra una visió zenital de Moncada i Alfara del Patriarca i del Barranc del Carraixet. Aigües amunt, el lliit traça uns meandres molt pronunciats en els sins dels quals s'han fet modernament plantacions.

Després el barranc discorre en paral·lel al nucli urbà i, de no ser pel Paretó, que les desvia, les aigües torrencials arrasarien el Molí i les terres circumdants.

El Dr. Enric Chiralt ha exhumat en els arxius del Reial Col·legi de Corpus Christi, propietari del Molí i de les seues terres i titular del senyoriu d'Alfara, una sèrie de documents gràcies als quals ha pogut establir el procés de la construcció del Paretó, a finals del segle XVIII, després de diversos intents de resoldre el problema de les inundacions amb rases i motes de terra.

El Paretó protegeix, en efecte, les terres d'Alfara però produïx importants erosions en els termes de Vinalesa i de Folos. La protesta de les autoritats i veïns d'estos pobles contra la construcció del mur, va fer que al setembre de 1794 el Col·legi renunciara a la continuació de les obres el projecte original de les quals acabava en el cano de la Séquia de Moncada.

Altres fotos ajuden a comprendre també l'ocupació del territori per les vies de comunicació, camins i carreteres. En la segona fotografia que datem en els anys trenta del segle passat, basant-nos que el xalet de Sesé en el carrer Sant Bartomeu es troba encara en construcció, es pot comprovar el relatiu aïllament d'Alfara pel que fa a carreteres i camins. No existixen ni la carretera de Vinalesa, ni la de Nàquera. I tampoc hi ha l'avinguda de Ier de Maig, perquè, com pot veure's, no existix encara el Seminari Metropolità. S'endevina, no obstant, el camí de Rafelbunyol, de Massamagrell o de Morvedre que tanca el nostre municipi pel nord. Abans de l'obertura del carrer Bartolomé Caballer, la frontera entre Moncada i Alfara, era menys precisa que en l'actualitat, i anava trencant-se conforme als límits de les propietats. A part i part dels senders estaven els mollons del terme entre les dos poblacions. Hui s'ha convingut que els límits entre els dos municipis els constituïx l'eix de la carretera.

L'actual avinguda Ier de Maig es condiciona com a accés al Seminari en els anys quaranta i se la denominava Pista del Seminari. En les actes del ple de la corporació municipal reflectixen l'acord d'executar esta avinguda adoptat en la sessió de 24 de febrer de 1944. Reproduïm en la seua integritat este acord no sols per a donar-ne constància sinó també perquè servisquen de testimoni d'una forma de pensar i d'expressar-se característica d'aquells anys.

"El Señor Presidente hizo una exposición de los trabajos realizados de común acuerdo con el ayuntamiento de Moncada al objeto de conseguir que el nuevo Seminario se construya en la partida del "Bordellet" en término de Moncada lindante con el casco de edificación de Alfara del Patriarca, haciendo resaltar que al beneficio material cual representa la construcción de edificios como el proyectado que resuelve el paro por una década y otros de tipo material resulta el de tipo moral y religioso al tener la cantera de nuevos sacerdotes entre nosotros para que la juventud actual y de nuevas generaciones se estimule con el ejemplo y sabiduría de los futuros Rectores de la Iglesia aumentando la catolicidad del Alfara del Patriarca (h)allanando el camino hacia Dios que es el engrandecimiento de la Patria. La Gestora que se halla reunida en pleno aprueba estas gestiones haciéndose eco del sentir general de la población y las estimula con el acuerdo en la construcción de una pista que enlace la carretera de Moncada en su punto de unión con la de entrada a este pueblo a la de Moncada- Masamagrell por detrás de la fábrica de tejidos de yute siendo la calle Bartolomé Caballer. Los gastos que origine serán a cargodel Presupuesto Municipal y además se estima la oferta del Jefe Local del Movimiento que pone a disposición de esta obra los medios de la Junta Local del Paro y los que a su alcance pueda disponer en ayuda de fines como el que esta Gestora persigue que son la emanación de sus postulados en cuanto a aumentar la catolicidad del pueblo Español que con su unidad de destino eleve hacia Dios y muy arriba España." El President de la Gestora i Jefe Local del Movimiento era llavors Santiago Santarrufina.

En 1954, amb ocasió de la visita del Cap de l'Estat a les obres del Seminari, molt avançades, la pista o avinguda va ser guarnida amb garlandes i pals amb les tres banderes oficials del règim i pancartes de benvinguda amb les consignes habituals de l'època. La gent, que per motius de seguretat s'amuntava en espais limitats, va tornar a les seues cases amb la desil·lusió de no haver vist cap alt personatge ja que viatjaven en automòbils de vidres foscos. L'escriptor Julio Llamazares relata en una de les seues novel·les un episodi semblant quan es van inaugurar unes obres públiques en la província de Lleó.

L'entrada a la nostra població des del camí de Moncada s'iniciava on esta el pas a nivell junt amb la fàbrica de sacs fins a l'escorxador municipal del carrer Sant Bartomeu, sobre la séquia del Puntarró. Resultava ser un camí principal entre cultius que va anar urbanitzant-se amb voreres, bancs i arbratge i es va conèixer com Paseito de l'Amor, que en la foto no apareix ni complet ni urbanitzat. A mitjan anys seixanta, a s'obri la carretera a Nàquera entre el Seminari i la via del tren a Bétera, i per unir esta nova carretera amb l'antic Camí de Moncada la pista o avinguda passa a tindre la consideració de travessia de la carretera provincial de València a Nàquera. Que esta nova carretera va ser un projecte d'enginyers es pot comprovar si ens fixem en que el seu traçat inicial, pel baixador del Seminari, no s'acomoda als límits dels camps sino que els va partir en dos.

La Carretera de Vinalesa es fa en els anys finals de la guerra civil i en la primera postguerra per treballadors de fatiga, soldats de la recuperació i castigats. En la fotografia es veu perfectament l'actual plaça del 9 d'Octubre i una senda àmplia fins a l'altura de les Escoles Municipals a la que popularment es referien com a darrere de l'obra i en algun document municipal és anomenada Calle de la Construcción, en una traducció curiosa al castellà. El camí al Molí s'iniciava realment en l'actual carrer de la Noria on encara hi ha un rètol en ceràmica que indica Calle del Molino.

Esta foto permet documentar com era l'edifici històric del convent de San Diego. S'hi pot comprovar la torre del cantó sud que ha fet pensar a algun investigador que el convent es va fundar en una alqueria preexistent amb una torre miramar com la de la Casa de la Serena o la del Palau de la Senyoria.

Igualment s'obté informació sobre els cultius de l'horta abans de la conversió en explotacions de cítrics. És molt curiós l'accés a la Séquia de Moncada, junt al pont on comença el camí de Carpesa, perquè hui encara és utilitzat pels llauradors per a abastir-se d'aigua per a polvoritzar els cultius amb els tractaments contra les plagues o per a dissoldre els adobs. Ací pot veure's un accés perfectament delimitat que permetria la maniobra dels carros.

La foto proporciona altres informacions sobre l'estructura urbana d'Alfara en eixos anys o els equipaments públics. S'hi veuen el mencionat escorxador o les escoles en el carrer Mestre Palau que encara no tenen edificis adossats ni les aules amb què es van ampliar amb la reforma del sistema escolar. Cal destacar el carrer de Cavallers que està tancat per unes cases que, en part, es derroquen al construir-se les vivendes del Grupo de la Paz.

La tercera fotografia és la més antiga i pot datar-se abans de 1917, any de construcció de la casa del Dr. Navarro, actual seu de l'ajuntament, que encara no hi es. La foto està presa des del campanar de San Diego possiblement per algun del propietaris o gerents de la fosforera. Actualment pertany a l'arxiu d'un particular que amablement ens l'ha facilitat.

Comparant-la amb la fotografia anterior es poden evidenciar els canvis que es produïxen en a penes vint o trenta anys. Voldria referir-me principalment a l'edifici que es veu en primer terme. Per la seua aparença, molts han coincidit a identificar-lo amb un edifici destinat al cultiu dels cucs de seda per a abastir a la fabrica de Vinalesa, ja que s'assembla a alguna de les naus d'aquesta. Efectivament, a la porta de l'edifici hi ha uns muntons que podrien ser de fulles posades a assecar o de restes després de netejar la nau. Els arbres que es veuen son moreres però en quantitat insuficient com per a pensar que es tracta d'una gran producció com la que es feia en segles anteriors.

Tal vegada es tracte del celler o fabrica de destil·lats que tenien els Lassala, propietaris dels terrenys d'eixa zona. De fet, en un conegut plànol del padró de 1828 el carrer de San Diego està rotulat com Calle de la Fàbrica i son moltes les persones majors que a aquella industria l'anomenaven simplement com la fàbrica. Hi ha una altra solució: que l'edifici fora originalment una industria sedera anomenada la fàbrica i en temps més recents es transformara en destileria i tenda conservant l'apel·latiu de la fàbrica.

L'edifici ja no existix i en el seu lloc, potser aprofitant part dels seus murs, es va edificar un conjunt de vivendes d'una sola planta, alguna de les quals subsistix. Un altre edifici, que pensavem molt antic donada la seua aparença, i que ha estat recentment enderrocat, no existia en el temps en que es feu la fotografia.

L'altra curiositat d'esta fotografia sobre la qual voldria cridar l'atenció és l'edifici de la casa de la baronessa, conegut més com a Casa de Don Emilio. Pot observar-se com la coberta tènien una balustrada ben decorada amb pinacles i, sobretot, una torre en el centre. En l'andana de la casa, una vegada adquirida per l'ajuntament, jo mateix vaig poder observar les empremtes d'una xicoteta escala que ja no duia enlloc però que en un altre temps pujaria a la torre. De l'antiguitat dels pins del jardí, la foto és una prova evident, i és una llàstima que el seu enquadrament no permeta comprovar el pins del jardí de l'ajuntament tan antics com estos o més. Tant uns pins com l'altre estan inclosos al catàleg d'arbres monumentals valencians.

Un ull entrenat i una major curiositat podran descobrir més coses en estes fotografies. La meua pretensió, com he dit al principi, era només donar-les a conèixer amb l'esperança que altres veges més del que jo he vist.

Enric M Cuñat.

El plànol d'Alfara del Patriarca de l'arquitecte Rieta (1931)

En primer lloc hem de definir el concepte de plànol entès com a instrument per a la previsió, desenvolupament i assignació dels diferents usos del sòl. Es tracta d'una representació gràfica i mètrica d'una porció de territori sobre una superfície bidimensional, generalment plana. El mapa o plànol té propietats mètriques, està dibuixat "a escala", és a dir, que possibilita la presa de mesures, distàncies, angles o superfícies sobre ell per a obtenir un resultat exacte del territori representat. És l'instrument de treball d'arquitectes, enginyers, en fi de tot el personal que treballa al servei d'una societat ordenada de forma urbana.

Hui en dia, els mapes constitueixen una font importantíssima d'informació, i una gran part de l'activitat humana està relacionada d'una manera o d'una altra amb la cartografia. No hi ha dubte, per tant, que la societat té el deure de conservar el seu patrimoni cultural, per a així conservar la memòria.

Però, què és el Patrimoni Cultural? A este respecte convé recordar què diu la Llei 4/1998 d'11 de Juny, de patrimoni cultural valencià: *"el patrimoni cultural valencià està constituït pels béns mobles i immobles de valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic, tècnic, o de qualsevol altra naturalesa cultural, existents en el territori de la Comunitat Valenciana o que, trobant-se fora d'ell, siguen especialment representatius de la història i la cultura valenciana. Esta llei té com a objecte la protecció, la conservació, la difusió, el foment, la investigació i l'acreciment del patrimoni cultural valencià."*

Podem afirmar amb seguretat que el plànol d'Alfara del Patriarca és un bé moble que posseïx valor històric ja que marca una època concreta de la història local; valor artístic per la metodologia emprada; té valor etnològic en el fet que és mostra de costum i tradició, posseïx valor documental pel que representa pres directament de la realitat d'eixe moment: 1931; posseïx valor científic perquè té a veure amb les exigències de precisió i objectivitat pròpies d'esta metodologia científica, i finalment posseïx valor tècnic quant al sistema de representació. Òbviament, estos valors estan relacionats amb la projecció urbanística d'Alfara del Patriarca, que al cap i a la fi forma part de la nostra memòria, de la memòria de tots, de la memòria que hem de conservar. Per això convé detindre's en l'article 4 de la dita llei que encarrega a la Generalitat i a les distintes administracions públiques de la Comunitat Valenciana l'estreta col·laboració per a la millor consecució dels fins en esta llei. En concret, les entitats locals, estan obligades a protegir i donar a conèixer els valors del patrimoni cultural existent en el seu respectiu àmbit territorial. Per això l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca ha respectat la llei adoptant les mesures cautelars necessàries per a evitar el deteriorament, pèrdua o destrucció d'este bé del patrimoni cultural.

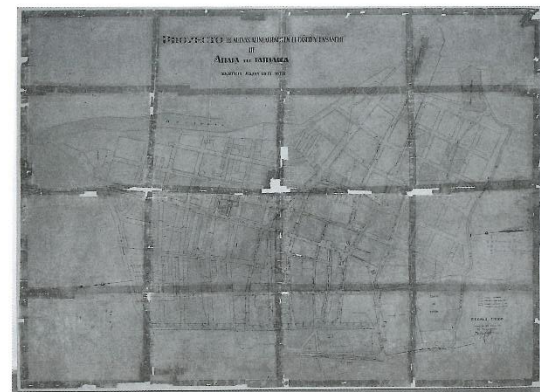
El procés va començar per la comunicació per part de l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca a l'administració de la Generalitat de l'amenaça de deteriorament del pla i de les dificultats que tenia per al compliment de les obligacions establides en la llei. Per això l'Institut Valencià de Conservació i Restauració de Béns Culturals va prestar assistència tècnica a l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca posant el personal i els mitjans que van possibilitar la restauració íntegra del pla. La Direcció General d'Arxius, per la seua banda, va subvencionar el cost de la restauració.

Molts dels nostres lectors quan veuen les fotos del plànol, pensen que s'hauria "estalviat" fent una simple reproducció gràfica en suport digital... Però a més de que el suport digital té una vida encara més curta que els altres suports gràfics usats al llarg de la història (uns 15 anys aprox.), sense l'original no podem "tocar" la història i ens perdríem matisos que no són perceptibles en una imatge digital, a més de faltar a la llei de patrimoni cultural valencià.

Va arribar al Laboratori de Conservació i Restauració d'Obra Gràfica i Material d'Arxiu de l'Institut Valencià de Conservació i Restauració (IVC+R) per a ser restaurat. El seu estat de conservació era molt roïn, es trobava plegat en 16 quadrants. Esta continua sent una pràctica molt habitual entre els arquitectes i personal que treballa a peu d'obra, en compte d'enrotllar el pla, resulta més còmode plegar-lo i portar-lo a manera de carpeta. D'altra banda, no dubtem que ells no pensaren tant en la conservació del document quant en el seu ús pràctic.

Els 16 quadrants estaven molt erosionats, a més, estaven units amb cinta adhesiva. Creuem que esta es va col·locar amb la intenció de reforçar les zones de plec, no obstant, el resultat al llarg dels anys no ha acompanyat. La cinta adhesiva s'ha després i el material adherent que esta posseïa ha migrat cap a la superfície del dibuix, creant una empremta fosca de difícil eliminació.

El material amb què està fabricat el suport del pla no és paper, sinó una mena de tela de tipus loneta preparada amb una capa elàstica i transparent expofés per a dibuixar amb tinta sense que esta es disperse en la superfície. Les tècniques gràfiques emprades per a dibuixar són de dos tipus. En restauració parlem de tècniques d'aplicació humides i tècniques d'aplicació seques referint-nos clar està a tintes (roja blava i negra) i llapis de grafit respectivament. El departament d'anàlisi de l'IVC+R va realitzar un estudi del tipus de recobriment de la tela que va resultar ser midó. Este és un aprest molt encertat si es conserva el dibuix en condicions d'humitat relativa, temperatura i il·luminació adequades. D'altra banda, resulta molt inestable si eixes condicions no són les correctes i/o registra canvis bruscos de qualsevol d'estos paràmetres.

La primera labor que realitzem després d'un exhaustiu estudi fotogràfic previ va ser netejar la superfície amb mètodes "en sec" per a la major part de la superfície i per mitjà de dissolvents per a la zona adjacent a la cinta de zel. Este tractament es va realitzar tant per l'anvers com pel revers de la peça. A continuació vam procedir a la unió provisional del puzzle per la part davantera amb cinta específica per a este ús. El motiu pel qual realitzem esta unió per la cara del dibuix és perquè no es moguera a l'hora d'emplaçar-ho al seu nou suport.

Tenint en compte l'extrema fragilitat del pla, vam haver de buscar un suport addicional perquè subjectara l'original. Hem de dir a manera d'incís, que conservar-ho enrotllat ja havia sigut descartada des del principi perquè el cos de la tela es trobava trencadís com una hòstia. A este procés de reforç se l'anomena reentelat i consistix a proporcionar un suport addicional i més estable. L'encolant triat ha sigut un de naturalesa termoplàstica i totalment inert.

Savina Bellver Cardet
Restauradora d'Obra Gràfica i Material d'Arxiu
Institut Valencià de Conservació i Restauració de Béns Culturals

Pintura ceràmica del segle XIX a Alfara

La transformació del paisatge urbà comporta en nombroses ocasions el canvi de lloc i, per tant, la descontextualització de les obres d'art situades als carrers. Altres vegades es perden o desapareixen per sempre. Els plafons ceràmics formen part del nostre patrimoni artístic i etnològic, i no poden restar al lliure albir de l'especulació econòmica, l'enderrocament d'edificis o del mercat d'antiquitats. Mereixen la consideració del poble i la protecció per part de les institucions públiques. A Alfara, en enderrocar dos edificis, s'han pogut recuperar quatre obres del segle XIX. Dues són plaques ceràmiques administratives: un senyal de trànsit i el rètol CALLE DEL BARRANCO, situades al carrer del mateix nom. Les altres són plafons devocionals de 5 x 4 taulells, obrats a la façana de l'antic forn de Clero al carrer de Bonifaci Ferrer núm. 3. Aquestes últimes han estat donades a l'Ajuntament just abans de tombar la casa i actualment estan en procés de restauració.

Els senyals viaris amb un carruatge s'obraven al principi dels carrers per a indicar el sentit de la circulació. Altres advertien que s'havia d'anar a peu i portar l'animal del ramal per tal d'evitar accidents. Alguns portaven també la inscripció al paso. Aquesta placa és de l'últim terç del s. XIX. La del nom de carrer potser és anterior, de mitjan segle, pel tipus de lletra utilitzat i, sobretot, pel color blau cobalt. Forma part del mateix conjunt que la del carrer Major que trobem a la casa núm. 1.

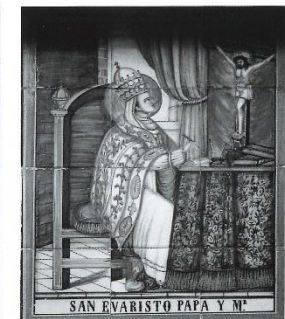
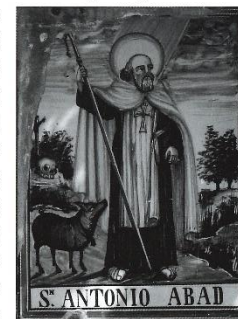

Posteriorment se'n feren amb lletres negres i de tipografia més moderna, com la de Calle del Molino que hi ha al carrer de la Nòria. A més, gràcies a un document on el Col·legi del Corpus Christi recull les despeses ocasionades per la col·locació de taulells de numeració de cases, sabem que el 1863 s'estan obrant a les façanes d'Alfara. D'aquesta època potser és el número 35 del carrer del Dr. Navarro o l'1 del carrer de la Nòria. En un dels plafons s'hi representa santa Rita de Càssia, qui després de patir maltractaments del seu marit, quan morí aquest, entra en l'orde de les agustines per a dedicar-se a la contemplació de la vida de Crist. Per això se la representa amb l'hàbit obscur de les agustines i amb una creu a les mans. En l'altre veiem el baptisme de Jesús al Jordà en el moment que s'obrí el cel i l'Esperit Sant es posà sobre el seu cap. Sant Joan, com és habitual en la iconografia, vesteix amb pell de camell i porta nugat a la creu un filacteri on llegim ECCE AGNUS DEI QUITOLIS PECCATA MUNDI (Ecce Agnus Dei qui tollis peccata mundi), text de la missa basat en l'Evangeli de Joan (1:29): Heus ací l'anyell de Déu que lleva el pecat del món. Serien obrats a finals del segle XIX quan Joan Gironés edificà les cases del carrer de Bonifaci Ferrer (antigament dit de Joan Gironés) i segurament tenien a veure amb devocions personals relacionades amb la seua onomàstica i la de la dona.

Del mateix pintor coneixem plafons devocionals als carrers d'altres pobles. Citem només alguns exemples. A Canals hi ha un sant Josep al carrer de l'Església; a l'Alcúdia de Crespins, un sant Onofre al carrer del Sant Crist; a Alzira, un sant Bernat d'Alzira al carrer de Santa Llúcia; a Castellfort, una Sagrada Família al carrer de Sant Josep; a Torrent, un sant Francesc de Paula al carrer de Batiste Mota; a Agres, un sant Antoni de Pàdua al carrer de la Puríssima; a Vilamarxant, un sant Blai al carrer de Sant Blai; a Pego, un sant Evarist al carrer de Vallet; a Xàtiva, un sant Antoni Abat als jardins del Palasiet; a Xirivella, un rellotge amb dos àngels al campanar de l'església parroquial; i a Vilar de l'Arquebisbe, una Mare de Déu dels Desemparats i un sant Carlampi, aquests últims desapareguts en tombar les cases on estaven.

En les obres esmentades trobem característiques semblants. Com als plafons d'Alfara, quasi totes tenen llistells que imiten marcs de fusta i inscripció inferior amb el nom del sant. El pintor dibuixa i dona color al mateix temps a base de pinzellades llargues molt visibles de diferents tonalitats. En els paisatges li agraden els joncs i els arbres frondosos, les copes dels quals estan fetes amb colps curts de pinzell. En els interiors assenyala els taulells del pis per a donar profunditat. Les anatomies solen ser bastant tosques, amb cossos de vegades massa llargueruts, colls curts, esquenes amples i extremitats un tant fràgils. Però el tret pel qual és més fàcil reconèixer la mà del pintor és la manera que té de compondre les cares dels personatges. Pinta unes faccions exageradament esquemàtiques. Amb una línia negra resol les celles, les parpelles superiors i els llavis. Els ulls són grans punts negres. El nas de forma rectangular no està pintat sinó aconseguit en obscurir la carn del voltant, igual que els pòmuls estan accentuats amb ombres triangulars. En realitat pinta sempre la mateixa figura amb diferents vestidures i escenaris.

Davall del plafó d'Alzira hi ha una inscripció que ens indica quan fou pintat: Santos Bernardo, Maria y Gracia, hijos de Carlet, mártires de Alcira. Año 1892. Al rellotge de Xirivella trobem el rètol II centenario de Na Sa de la Salud. Año 1883. També el de Castellfort té una llegenda: San José. Día 10 agosto 1887. Açò ens permet datar amb seguretat els d'Alfara i, per extensió, la producció del pintor. A més a més, de forma indirecta, a partir de notícies relacionades amb la col·locació dels taulells en les façanes del Vilar podem concretar més encara la cronologia. Sabem que la Mare de Déu fou col·locada l'any 1887 i sant Carlampi el 1890. Per altra part, i també del mateix pintor, el Museu de Ceràmica de Manises conserva dos parells de brancals procedents de la casa dels Huerta del carrer de Rafael Valls de Manises. Uns tenen representats els Cors de Jesús i Maria (núm. inv. 3.034 i 3.035) i els altres dansarines i músics (núm. inv. 3.039 i 3.040). Maria

Huerta, filla de Ramon Huerta Sanchis propietari d'una de les fàbriques de taulells de Manises, i el seu marit, Lúcio Gallego, continuador de la fàbrica, habitaven aquesta casa, la qual fou construïda o reformada l'any 1883. Cap a finals del segle XIX era costum entre els fabricants decorar les seues vivendes amb producció pròpia, de manera que així evidenciaven la posició social al temps que mostraven la seua activitat industrial. A més a més, alguns dels taulells recuperats de la cuina tenen la marca HUERTA al dors. El fet que el pintor, el nom del qual desconexim, treballa per als Huerta de Manises ens fa pensar que segurament també les altres obres citades són creacions de la mateixa fàbrica. A més, les dates dels taulells d'Alzira, Xirivella i Castellfort i les donades als plafons del Vilar i Manises són pròximes entre elles i coherents. Per tant, podem concloure que els plafons de santa Rita de Càssia i de sant Joan Baptista foren produïts a la fàbrica Huerta de Manises durant els últims anys del segle XIX.

Beatriu Navarro i Buenaventura

Fot. J. Ll. Cebrián.

Cebrián i Molina, J. Ll.: Els santets de Canals: capelletes i plafons ceràmics de devoció popular. Canals, Ajuntament, 2000.

Chiralt Bailach, E.: Agricultura, vida i alimentació en l'Horta de València durant la Baixa Edat Mitja i l'Edat Moderna: el Senyoriu d'Alfara del Patriarca. ABV, València, 2002. pàg. 74l, doc. 84.

Serra, J. M.: "Imágenes de santos grabadas en azulejos", Fiestas Patronales. Alfara del Patriarca, 1975. Segura Estevan, C.: Paneles devocionales y cruces en el Vilar del Arzobispo. Vilar de l'Arquebisbe, Ajuntament, 1995.

Pérez Camps, J.: Los azulejos de la casa de los Huerta. València, Diputació, 2001.

Ser actriu

Que bonica professió
és ser actriu de teatre,
i sentir en emoció
quant al baixar el teló
aplaudixen més de quatre.

Al representar un obra
te transformes totalment,
ja no eres tu mateixa
eres, lo que vol la gent,
te sens la protagonista
d'eixa obra teatral,
de dins de tu ix l'espurna,
ix l'actriu, fins al final.

Pots ser tots els personatges
que existixen en el mon,
des d'una reina en coratge,
a una criada com un plom.

La teua vida l'oblides
quan ixes a l'escenari,
et sents un altra persona,
i sents el teu cor com sona
pujant de to, temerari,
pareix que s'en ix del pit
fins a que dius dos paraules,
despres se va reposant,
conforme el paper treballes.

I quant sents eixe silenci
que inunda tot el teatre,
demostrant la gent així
que els agrada l'espectacle,
te creixes i ho fas millor,
agrint-los el favor
per demostrar tal respecte.

N'hi ha obres meravelloses,
cadascuna te un toquet,
però a mi, de totes elles,
m'agraden iels sainets!.

Tenim en nostra València
escriptors de molta garra,
per a mi es una delícia
els ho dic sense malícia
fer els joguets ide la terra!.

Quan estàs representant
eixe gènere que embruixa,
traus lo millor de la gent,
la seua risa se sent
com un cascavell al vent
inundant-te com la pluja.

I no caps en l'escenari
al vore lo a gust que riuen,
vore'ls és un deliri
mirant lo be que s'ho passen.

Que bonico és ser actriu
lo millor de tu els ho dones
i que a gust quan una viu
per a fer riure a les persones.

Quan la gent va a un espectacle,
vol divertir-se un poquet,
jo, vos envie al teatre a vore
i Un bonic sainet i

Mª Pilar Calvo Robi

El fang i l'ombra. Haikus

El *haiku* és una composició japonesa molt breu, de només catorze síl·labes (4/6/4). Aquest esforç sintètic respon a un intent d'atrapar l'univers en un instant i a partir d'un detall. Importen més les coses que les accions, per això els verbs són escassos. Per respondre als canons, tot *haiku* ha de contenir el *kigo*, o element temporal, normalment relacionat amb les estacions, que ens duu a una concepció cíclica de l'existència. L'últim vers, a més, ha de provocar un trencament, idea sorprenent, paradoxal de vegades. Variants d'aquesta manera d'entendre la poesia entroncarien amb els epigrames de tradició grecollatina. Els epitafis no són sinó epigrames funeraris.

El *haiku* arribà d'orient d'una manera més directa als tombants del segle XIX i inicis del XX. Tots el poetes l'han conreat, des dels més clàssics com Carles Riba i Salvador Espriu fins als més propers com Vicent Andrés-Estells o Miquel Martí i Pol. En les darreres dècades, amb l'esclat de la producció poètica, deguda sobretot a la reivindicació de la llengua i la literatura del país, són innumbrables els diletants que l'han conreat. És una estructura fàcil i satisfactòria que, fins i tot, alguns han proposat com a exercici didàctic en les escoles.

La meua experiència amb els *haikus* m'arribà de la mà d'en Kazuaki Ura, un japonès amb qui vaig coincidir en uns cursos, i amb qui mantinc una llarga vinculació acadèmica. Aquest em va proporcionar una antologia de *kaikus*. Conscient de la dificultat d'assimilar-ne el contingut vaig encetar el joc de fer-ne versions per a un ús personal. Després, vingué la publicació d'una antologia dels autors més clàssics (1).

A partir d'ací, em vaig engrescar i, ocasionalment, m'he atrevit a escriure'n alguns de pròpia mà. D'entrada tenia el propòsit de fer un inventari de flors, plantes o fruits del nostre entorn, però va estar a ran de la mort de mon pare —Visantino, el nét de la tia Leonísia— que em vaig plantejar d'escriure'n alguns que directament ens encararen amb la mort. La lectura dels *Psalmi poenitentiales* de Petrarca em va donar l'espenta final i el títol. Llavors, vaig pensar que seria una manera de retre un homenatge als qui, com ma mare, fan del cementeri un paisatge habitual perquè mantenen viva la memòria dels qui hi jauen.

Pau Marqués
abril 2008

(1) Kazuaki Ura/Pau Marqués *Seixanta-un haikus per a les quatre estacions (antologia bilingüe de poesia japonesa)* Llibres de l'Aljama, 2006.

Limus et umbra tenuis sum,
et fumus ante impetum ventorum
ita michi videor videri.
F. Petrarca

a.
Vius la quietud
d'aquest espai obert,
el fil del temps.

b.
Un tel cobreix
l'aigua dels teus ulls,
còdols al fons.

c.
La pell es queixa
del dolor sec d'un bes,
l'adéu més llarg.

d.
Del vosté al tu:
el respecte i la llei
d'un cos titella.

e.
Ha dit el teu nom
l'amor que mou cel i estels,
i has alçat l'esguard.

f.
Tot un camí
que hem viscut plegats, i ara
tems els temps nous?

h.
Qui pogués beure's
tot d'un glop la tristesa!
Un instant ebri.

h.
Tancat el cercle,
ara comprens el gir
lent de la roda.

i.
Reclòs al teu
futur immediat;
qui sap on vas?

j.
Ossos de vidre
adobaran la terra.
Sents la remor?

k.
Et diluiràs
com el suau perfum
dels bons records.

l.
De fang i d'ombra,
i fum que el vent s'enduu,
el teu vell nom.

Foment a la lectura 2008

Durant la segona quinzena del mes d'abril (15 al 26), es varen realitzar en l'Espai Jove, una sèrie d'activitats amb l'objectiu de fomentar la lectura: creació de còmics, animació lectora, teatre, i altres.

El dia 16 d'abril va començar el viatge en el que ens varem submergir per fer volar la nostra imaginació. Tinguérem que crear el nostre miniconte on escrivíem una història inventada per nosaltres. Ens donaren una targeta on Esmeralda, la bibliotecària, ens signava les activitats en les que participàvem. Aquest dia es va realitzar l'animació lectora "Encuentamientos", on poguerem gaudir de viatges imaginaris i cuinar les nostres pròpies històries. El "Teatre amb llibres" ens va fer veure com podíem, mitjançant el teatre, canviar el final dels clàssics de la literatura: caputxeta roja es menjava al llop; els pirates guanyaven als buscadors de tresors i les rates envaien la ciutat del flautista d'Hammelin. Perquè amb el teatre tot ho podem canviar i canviar, fins donar la volta a les històries i crear noves. Potenciarem la nostra imaginació creant els nostres propis còmics i, per finalitzar aquest meravellós viatge, celebrarem el "Dia del Llibre" amb contacontes, intercanviant llibres i arreplegant els regals que havíem obtingut per haver participat en les activitats.

Aquestes activitats no hagueren sigut possibles sense els xiquets i xiquetes que varen participar, i sense el treball de les persones implicades en la realització de les mateixes. Així gràcies a Pepe pel seu taller de còmics, a Susana per ajudar en l'organització de l'activitat, a Ciro pel seu "Teatre dels llibres" i a Mª José i Marisa per la seua col·laboració en el "Dia del Llibre".

"Un llibre és com un jardí que es duu a la butxaca". Proverbi àrab.

Jaume
Tècnic de joventut

Esmeralda
Bibliotecària

Las zapatillas magicas

Erase una vez una princesa
que queria bailar, pero no sabia.
Un dia su hada le regalo
unas zapatilla magicas,
y desde entonces no paraba
de bailar.

Irene Albert - 3 anys

El mussol que volia que li contaren un conte

Això era que un mussol que li
deien Cu-Cu. Vivia en un bosc i tenia
molts amiguets, els conillets,
els pardalets, les ratetes, etc..
Tots els seus amiguets li deien que els
seus pares els contaven un conte
abans de dormir.
Però com tots sabem els mussols dormen
de dia i de nit estan desperts, aleshores
els papis de Cu-Cu no li contaven mai un
conte.
Un dia Cu-Cu li va dir als seus pares que
volia que li contaren contes per a
dormir. Llavors els seus papis li van dir:
"demà al matí quan tots els teus amiguets
es desperten i tu te'n vages a dormir,
te'n contarem".
I això van fer tots els matins. Abans
que Cu-Cu es gitara li contaven un conte.

Iris Ros - Segon d'Infantil

El misteri del suc

Un dia Iolanda va anar a beures un
suc.
El va deixar a la taula i es va girar i
va vore que el suc no estava... però de
sobte va sentir un soroll sospitos, es
va agenollar i va descobrir que un ratoli
li havia furtat el suc.

Héctor Doménech - Pàrvuls

¡Que susto!

Erase una vez un niño que iba
paseando por las montañas y
de repente empezaron a salir y a salir
muchas abejas.
En la colmena vivian la abeja reina,
los machos y las obreras.
La reina era la mama, los machos eran
los papas, eran gordos y peludos y
las obreras hacian todo el trabajo:
vigilaban, limpiaban, hacian la miel,
la jalea real.
el niño se pudo escapar corriendo.
Colorin colorado este cuento se
ha acabado.

Carles Villalba - Tercer d'Infantil

Taller del foment a la lectura abril 2008
"Escriu el teu conte"

Contes per a xiquets escrits per xiquets
Llegir és divertit

Desenvolupament sostenible. Agenda 21 Local

¿Què és el desenvolupament sostenible?

Les primeres definicions que es van donar sobre desenvolupament sostenible va ser en la Conferència Mundial de Medi Ambient i Desenvolupament en 1987, no obstant això no és fins a 1994 quan apareix la definició completa en què es diu que *"el desenvolupament sostenible és aquell que ofereix servicis ambientals, socials i econòmics bàsics a tots els membres d'una comunitat sense posar en perill la viabilitat dels sistemes naturals i socials dels que depèn l'oferta d'eixos servicis"*.

Este desenvolupament sostenible es recolza en tres pilars fonamentals:

1. *Sostenibilitat ecoambiental*: garantix que el desenvolupament siga compatible amb els processos ecològics essencials.
2. *Sostenibilitat social i cultural*: garantix que el desenvolupament siga compatible amb la cultura i valors de la comunitat.
3. *Sostenibilitat econòmica*: garantix que l'activitat econòmica es faça de manera eficient aprofitant racionalment els recursos ara i en el futur.

¿Què és l'Agenda 21 Local d'Alfara del Patriarca?

La podem definir com *"L'Agenda 21 Local és un manual de procediments i normes per a què el nostre poble avance cap a una comunitat més sostenible, és a dir, més eficient i estalviadora, més neta i saludable, més integradora i solidària amb altres cultures i realitats, en definitiva un instrument per mitjà del qual s'aspira a millorar la qualitat de vida i el benestar de tots els seus ciutadans a través del màxim respecte al medi ambient i els seus recursos, inclòs el ser humà"*.

L'Ajuntament d'Alfara del Patriarca s'ha implicat en el desenvolupament de l'Agenda 21 per al seu municipi comptant amb el cofinançament i metodologia de la Diputació de València, consistent en l'elaboració d'un Diagnòstic Municipal en què s'exposen la situació del municipi, tant des del punt de vista ambiental com socioeconòmic. Per a l'elaboració d'este Diagnòstic, s'ha dut a terme un treball tècnic de recopilació d'informació i, al mateix temps, es recopilarà la percepció de la ciutadania a través d'entrevistes i enquestes a la població.

Volem que en este Pla de Participació Social s'implique tota la població d'Alfara del Patriarca per a començar a debatre els resultats dels informes en taules sectorials temàtiques on a més de participar els agents polítics, socioeconòmics i culturals, participen els ciutadans que tinguen interès. L'objectiu és crear un fòrum de debat on es comencen a gestar les línies d'acció a desenvolupar en un futur per a què el nostre poble s'integre en el desenvolupament sostenible. *El compromís de l'Ajuntament és integrar la sostenibilitat del territori i la participació de la ciutadania en la política municipal.*

Paral·lel a este procés, s'ha elaborat un *Pla d'Informació – Comunicació* per a difondre a la ciutadania les actuacions que es duen a terme. Dins d'este Pla de Comunicació s'han realitzat xarrades en els col·legis del municipi i s'ha realitzat un concurs de dibuixos basant-se en els temes: "Que ens agrada d'Alfara del Patriarca" i "Com volem que siga Alfara del Patriarca". A partir del dibuix guanyador s'ha dissenyat el logotip de l'Agenda 21 Local d'Alfara del Patriarca, que figura en la contraportada del Llibre de Festes.

Llorenç Rodado i Mora
Regidoria de Foment i Urbanisme

D'aquest llibre de festes
publicat per l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca
s'han imprés mil exemplars.
La coberta és un fragment d'un políptic d'Enric Balanzà,
de la col·lecció municipal d'art.
Els treballs de composició i maquetació
han sigut fets per Joanvi Murillo,
Imprenta Romeu ha estat responsable de la impressió
acabada l'1 d'agost del 2008
en el VIII Centenari del Naixement de Jaume I.

**AJUNTAMENT
D'ALFARA DEL PATRIARCA**

